

metap.doc
a.carol
11-9-91
12-125-92r

METALL PESANT

(suite de poemes)

Il.lustracions: C. Carol, R. Carol, A. Carol, N. Wampu

Barcelona, gener 1991 - desembre 1991

*Els metalls són més metalls,
dins de cada grup,
com més gran és el seu pes atòmic.*

Segle XX: Un embús gegant és l'obra d'art total
Raïms Negres
Merida, Winter 1985
Turbulències
Fabrica Il.luminada
Campanetes
El Collaret
Llum i So a la Rambla
Ocells de Foc
Manifest terrorista
ETOILE
Paisatge amb Vaga General
Nocturno para Teclado
TMB 605
Transició
MANDELA
Castellano

#15-1-91
10-9-91r

al meu pare

SEGLE XX: UN EMBUS GEGANT ÉS L'OBRA D'ART TOTAL

*(Anant a sentir un concert de Carles Santos a la Fundació
Miró vaig trobar-me amb el trànsit completament embussat)*

"Els ATS col.lapsen la ciutat durant dues hores"
espetec musical en estels monetaris
tramuntana, tana, tana
voltes de formigó
- i només uns centenars!
Mec, meec. Fills de puta!
"arribarà tard, la circulació està aturada".

El cicle de Carnot guspireja per desenes de milers:
"El dia era esplèndit...
tot se veia a través de la bravada
 que s'exhalava de la terra,
una fumarel.la
comparable a l'ombra bellugosa d'un vidre
passat per un raig de claror."
Conills asmàtics s'arrossequen per les voreres,
la mixomatosi atueix els cervells empresarials.
Com martells les mans colpegen el piano,
salten esclats contra les parets,
l'espai es doblega sota la tensió de l'èter;
els ulls es ceguen, les orelles veuen:
- Em toca els pebrots arribar tard.

Manifest:

- Cal participar.

L'art contemporani està tallat del públic.

"Un art popular, això és el que cal"

La música global amb "l'orgue total",

volia Scriabin.

Ara l'Ateneu al carrer és una realitat!

Milers de ciutadans enxampats perden

milers d'hores de treball,

en benefici de la cultura,

- Si senyor.

"Això és escandalós, s'ha de reprimir."

I Velázquez, ridícul:

uns pocs milers de visitants al dia.

"La situació que configurem els que som en aquesta sala..."

Tensió dels actors-espectadors: màxima;

les notes s'amollen com salves,

els sons fulguren com bòlits socarrimant-se,

el teclat es vincla sota la pressió brutal

i el fil de la sensibilitat es tensa:

Proust, Tolstoi, Kreutzer, Vinteuil,

guerres passades i futures.

"La musique est le plus réaliste des arts."

Un fabricant d'armes arriba tard a firmar un contracte,

un capellà arriba a misses dites i

la llevadora troba el cordó tallat;

la irrisòria necessitat dels actes quotidians,

desbaratada.

"Il tenait les motifs musicaux pour des veritables
idées,"

La nota se sosté tremant,
s'obre, es migparteix,
una explosió d'harmonia gegant sacseja la sala,
l'aire xiula arrauxat contra els escons,
els vidres de colors trontollen a les lluernes;
aigües i ocells, vent i núvols,
plantes i bèsties, homes i màquines
esgaripen un himne demencial.

Inútil,

els cavalls de ferro no avancen,
el clamor de les vàlvules és immens,
l'angoixa ofega l'enteniment.

- Can Barça, poc més de cent mil,
i els cavalls de vapor - no els de Diomedes,
centenars de milers,
els carrers saturats d'HP.

"L'art oscil.la entre mimesis i expressionisme"

"Línies esportives i ensems un to clàssic.

Ah, quina lleugeresa llurs carrosseries d'alumini
fetes segons un procés revolucionari.

Fars de davant inèdits;

grups òptics posteriors d'estètica imponent
embolcallats

amb una franja plàstica llambrejant.

Morro de gran personalitat que desvela amb suavitat
les possibilitats

que s'amaguen sota el capó.

- Els mags de la mecànica aconseguixen combinacions
tècniques

fascinants -

300 cavalls

s'allotgen en un receptacle, luxós, refinat, segur;

els quatre cilindres són d'una rodonesa exacte
i les culates de quatre vàlvules d'un resultat
contudent:

un motor de 16 vàlvules governat per ordinador
injecta

agressivitat a la cadencia

- Oh, meravella de l'alta tecnologia electrònica! -.

El soroll ambiental un xiuxiueig suau,

com d'enamorats que festegen.

L'estudi ergonòmic és delitós.

Quins els privilegiats que en frueixin la
conducció?.

"I la música, ara, està lligada al maquinisme industrial"

Rodes que giren,

serpentes que es desfan

cap als irradiadors siderals;

plàstic, coure i sorra.

L'esclat d'un ordre nou:

la bellesa de milers de vehicles ocupant els carrers,

la pol·lució a raig fet de metres cúbics,

- més morts que amb la pols de faves al port -,

el soroll eixordador de motors i botzines,

atacs d'histèria i de cor;

la destrucció, la dilapidació, la degradació,

què més voleu?

Caminant que rastreges

camins de fal·lera

i encalces cor dur

el gaudi oportú:

"Per subsistir en una realitat tenebrosa

l'obra que no vol ser un consol,

s'igualava amb la realitat, és tenebrosa, negra"

#5-3-91

10-9-91r

a Nadine, la meva esposa

RAÏMS NEGRES

Sents, vénen dies tous
a sembrar-se en els camps de blat -
Esperant la pluja d'estels
en els fons ultra-marins -
- ens marcim

A l'eixida,
el sol ha corcat el castanyer
i dels pàmpols raja un suc negre -
- Perquè guaites, doncs, la caiguda
de la poma d'or
sota el magraner eixorc?
No et visitaran més collites
ni brollarà la mel al trespol
- de les borjes,

ans en el cup
patollant peus i mans
el nas en el brac
- ubriac
se t'avara la portadora de les hores.

#10-1-86

10-9-91r

MERIDA, WINTER 1985

Al Kantara (*)

Sixty-four perfect half-circles
With the feet in the water
Like sixty-four eyes ever open,
 And the water flowing into and from,
 washing untiredly the hands
 of the Roman craftsmen.
(eventually a car crosses on,
unaware anachronism of our technology)

Al Kaçaba ()**

Dark reflections on a clouded morning
Shine from the steady surface.
Rough walls, square, regular and mineral
Watch the cross-flow, merciful
To 'Abd Allah ben Kulayb ben Tha'laba
And to 'Abd Al-Rahmen II Amir.
 Square stones carefully piled
 making an inward square yard
 paved with square colored small stones
 carefully arranged,
 gathered Roman patterns of life.

Al Jub (*)**

Underground, like a wet uterus
The Aljub, secretly communicating
With the river, taking from him
The strength that brought till us
The vine-shoots bred by Goths
In the square lintel of the entrance door.

Al Sook' (**)**

And us talking with all them,
Like in a cross-time market place where
They display hopefully the best of their craft,
Become more and more vivid
As we ask them,
As we look at their features.

They are friendly to each other;
newcomers
are welcomed by old owners
and given plenty of gifts:
- jewels, temples, books, tools -
they return: - breath, blood,
pieces of life -

And us fascinated pulling
The thin thread that makes all
The wanders come out of the past.

But it is 12 o'clock
WE MUST LEAVE!

(*) Bridge
(**) Castle
(***) Cistern
(****) Market place

#7-4-91

r10-9-91

Al meu fill Riel

TURBULENCIES

(Després de passar uns dies a l'Estany Negre vam baixar cap a la presa de Cavallers)

Negre - negre d'estany i de neu
les vetes baixen tibants
al gorg
- Cavallers, no hi ha boixa -
gris d'acer flonjo i dur
i la pala la pala la pala,
s'hi enrosca brutal
la troca d'aram - Ariadna o Penèlope
cabdella cabdella bruntzent
coixinets gegants engalzen
l'eix a la boixa,
baldufa dansa!
ni boixets ni puntes de coixí
- i l'home com un peix
estudia constel.lacions murals.

Volves roents a les bornes
i allí guspines
guspines i llamps
groc groc i roig llampant
s'escola com de sang
fluid fluid
fluid ondulant
d'aèries embornals
Oh, Quetzalcòatl!

Bosc gris flaire de formigó
vola electró!
Verd prat prat verd
riu fred i sorral blanc
s'espitxa la sina alternant;
fils fils fils i cel
no és falcó ni milany:
 agafa't oronell!

Gira roda de punt negre,
salta numeret essencial:
suau silent transparent
esclat força moviment,
llisca llisca crema
que no ens deixis de rajar
 suc vital

#14-4-91

10-9-91r

In memoriam Gabriel Celaya

FABRICA IL.LUMINADA

"varem entrar a les naus de la fàbrica i em va sorprendre aquella llum diàfana..."

Miralls de fum, llum sense sol
cel sota sostre
els vaixells en el mar
sense rem (ningú rema)
immòbil la corrua
a l'aire
pengen
pengen indiferents
- ni sembla que es mou
la sirga de ferro.

Carcasses penjades
sauris
naixent a contramort
esquelets erràtics
del món submarí
s'omplen de carn
- uns homes els fan
bussos lents passegen
palpen
madrèpores metàl·liques
fent closca

llampega el soldador
llança roent d'espurnes festives
- la xapa s'enganxa punxada per l'arc
SAGETA DE FOC ARC VOLTAIC
no hi ha homes, ni carn
coure i silici en el cervell
 mecànic
mai fallen el punt
estan sempre a punt
 o s'encallen
(Gargallo és mort).

Gauguin, Polinèsia - aigua
roja groga sorra blava
suquen la paleta que xiscla
no hi ha pinzells - brolladors
o piscina
 s'enfonsen
regalimen quan surten
 "Wagonmaster"
- no estiren els bous -
metàll.lics lluents polits
- Judd -
unitat en la repetició
l'u pot ser múltiple
malgrat el color.

Cilindres: prismes de mil cares
- deien
a dins el pistó pitja
i esclata
 la biela - txuc-a-txuc
masturba el cigonyal (ocells? nius?)
toca les gepes, tindràs salut -
Contorsionistes cautelosos
 s'arrosseguen
on s'acaba el cargol?
el vis sens fi
 reblar
mascle i femella units
juntetes
(d'accionistes? calés?)
no, suor d'aixella alè de barreja
 "...sus fecundos olores
una lluvia de axilas"
ensenya Miguel Hernández.

Catedral? vitralls?
ca, fibra òptica - guarismes
 lletres
 taules
rodolen sobre llistat.
I al costat full lluent
 llapis de rajos -
fòsfor com de llumins,
i sobre el
viat
Impromptus, variacions:
la tecla
escriu la partitura?
 no sona

i a dins tou - tot tou
les instruccions s'alambinen
orfebres màgics recargolen
el fil bla:

l'arabesc soterrat corre
ençà dels estels.

CAMPANETES

(La poesia, ens varen dir, oscil·la entre Càtul i Wordsworth)

Moments de recolliment; s'escampa
pel cervell i la sang el sentiment
de les veritats transcendents, essències
eternes de la humanitat.

La natura és mirall i dipòsit,
els pensaments s'enfoquen en imatges
netes, transparents, que fulguren
sense combustió:

"Fair daffodils, we weep to see
you haste away so soon;
As yet the early-rising sun
Has not yet attained his noon.

Stay, stay...

(1)

Resteu, resteu

per allargar l'estona breu,
la vida sucosa i curta que s'asseca
i es marceix com el floc de neu.

Adeu,
créixer i morir en un moment
és el destí teu i meu:
som l'intensa pluja d'estiu,
som la perla lluent
de la rosada.

La humanitat així condensada
en símbols lírics, el poema
ens fa créixer ales d'ocell

al·tiu. Volem amunt arran de cims
i núvols: el món és blau, la mar gran,
el cel intens; l'aire fresc revigoreix
l'enteniment. Molt avall, al clot
de les valls, al peu dels penya-segats
de la reflexió humana, quasi invisibles
- entelades per la distancia - s'arrosseguen
oficines, fabriques i barriades.

Les males olors no puguen a barrejar-se
amb la fragància de les roses, ni el fum
de les xemeneies pot tapar l'ombra blanca
de les veles inflades pel vent
de la poesia. Els dits
refrescats pel gel de les congestes no
s'enllarden amb el sèu de les ciutats.
Cap soroll de les màquines esquinça
l'harmonia de la música òrfica.

(O Orpheus singt! O hoher Baum im Ohr! (2)
i tot això...)

El poema ens fa mestres, una nissaga de
savis es reproduïx discretament,
la qual elabora amb aplicació objectes
que manquen d'objecte i coses
que no són de cap cosa: productes
sobrers sense possibilitat
de consum.

Finíssims mantells fets de les matèries
més pures:

pedres incontaminades per tènboles
ambicions, fils exempts de qualsevol
reflex sòrdid, campanetes lliures
dels colors de la violència;

Oasi i pantalla en crani d'ivori
que recrea i amaga la realitat.

* * *

Ahir, passejar sense rumb, com
la barca que vagareja a l'encalmada.
L'esperit prest, el sismògraf
de la sensibilitat llest per
enregistrar la més lleu commoció.
La natura és tan admirable!
- Com un teatre d'escenografia
subtil, ofereix a l'esperit
refinat incomptables ocasions
d'impressionar els millors sentiments -.
LLavors...

"all at once I saw a crowd,
a host, of golden daffodils;
Besides the lake, beneath the trees,
Fluttering and dancing in the breeze." (3)

Ah! Belles campanetes,
quants esperits de poetes
no heu sacsejat. Quants enamorats
no han vist llur passió reflectida
en el vostre oneig espurnejant.
El sentiment s'isola i es desa
i torna i reviu depurat,
més perfecte. I en la calma
de la solitud no necessita l'objecte.
I es pot donar o aprendre
o descriure i difondre:
"When in my couch I lie
in vacant or in pensive mood..." (4)
Ah sí, jo penso, jo estimo, jo sento,
però no faig res; no treballo,
no em cuido de ningú, no menjo,
no em preocupo pels diners,
ni la casa.

I només jo, no fent res,
(i tu, si t'estimo)
soc el món, l'únic objecte
del coneixement,
tinc importància.

(1)

"Belles campanetes, ploro quan veig
que us en aneu tan prest;
quan encara el sol matinal
no ha arribat ni al punt zenital.

Resteu, resteu..."

Pope,

(a la manera de Càtul)

(2)

"Oh! Cant d'Orfeu, Oh arbre més alt a l'oïda!"

(R.M. Rilke)

(3)

"...i tot d'una vaig veure una multitud,
una gernació, de campanetes daurades;
Vora el llac, darrera els arbres
tremolant i dançant al vent."

(4)

"Quan jec en el meu llit
vagarós o amb l'esperit pensatiu..."

-Wordsworth

#8-6-91

10-9-91r

EL COLLARET

(Als encants, vaig comprar un collaret de quincalla a un jove Oriental)

Rampaines, desferres
i el blau lluny,
sota la mar
migradesa.

La pell llisa
la terra bruna
la pell bruna, fang
líquid transparent
per la galta
regalimen les llàgrimes
enlloc i no res
- no te papers -

Blau, verd, groc
palmera, oasi, sorra
vessen sobre el pit
de Cleopatra: collaret
de baratillo.
Bonito...

Els teus ulls, germà,
dos pous. No puja
la galleda,
la por negra
no hi du clau.

La cleda
creix, creix, creix
(si cal matem),
i darrera, la casa
de pedra
- el borj -

700 pessetes
1000, 100, 100, 100
verd, or, or...
i nit de vida
sense matí,
 on
dorms, tu,
amic?
- muy bonito
si, és clar, i
Allah Akbar.

#9-8-91

10-9-91r

*Oui, l'oeuvre sort plus belle
D'une forme au travail
Rebelle,
Vers, marbre, onyx, émail.*

*- Théophile Gautier
(Émaux et Camées)*

LLUM I SO

A LA RAMBLA

Senyors del tro! Amos del foc!

Els nervis d'acer es tiven.

Cables,

èmbols rutilants de suor,

greix, crom,

empenta brutal.

Surt la llenca de la mà,

dit de foc, llança d'acetilè

- oxigen

bufador oxiacetilènic,

esclat blanc contra el metall

(la flama blanc-blanc),

menjador. Es deixata,

destil.la, la gota de ferro

- les tres gràcies ragen -.

Talla, talla, esmola

daguer-obrer. La matèria

estovada es desfà.

Tac, tacatacatat-tac-tac:
aire pneumàtic
- soroll, so & música?
mou la tija convulsiva,
llança orgàsmica gris-brut;
s'ionitza l'aire,
trontollen ossos.

Mans impies aferren el mànec:
ciment, pedres, bocins
esclaten;

la via nua sota el tel
de ciutat del temps,
el martell esqueixa
surten tramvies
(el 59 ara amb pneumàtics).

La llum només llum
- dins el cap,
ritme blanc-dur fins el moll.

Gegants i nans,
capgrossos
- corre-foc de ginys,
monstres d'energia:
feu fora els rails!

Ja l'era quinquenària,
evolució de les espècies:
Caterpillar, Bull-dozer,
POCLAIN, Cavall de Vapor (HP);
DUMEZ COPISA, FOCSA, DRAGADOS,
- MOPU;
Forats, ponts, esborrancs
quitrà, túnels
trons, llamps...

II Presto

"April is the cruellest month breeding...."

Tèbia llum de la lluna sobre fosques gavines
metàl.liques

 xuclant la llet letal;
camí lactí sorprès per funestos designis.
A terra,

 com milers de cuques de llum,
els plecs de la túnica de la deessa blanca
espuirgen.

Així, el sinistre estol,
 més ràpid que el vent,
deixant el so darrera,

 s'atansa:

Ous feixucs, què dic! fatídics collons
penjats al ventre,

 acariciant.

Esgarips inaudibles quan piquen
i amb maligna satisfacció controlen
paràboles mortals.

A sota,

 tot un jardí de flors verinoses
es desclou amb brutalitat,
- primavera de mitja nit -
encegadora, efímera, destructiva.

III Adagio (**)

"After the torchlight red on the sweaty faces..."

-Matí i vesprada amb llurs núvols
ploren els cels als fills de Tanit,
senyors indòmits,
els murs que avui els han enderrocat.
No oblidaràn mai els resplendors vora el mar
i els cràters, on com en còncaves naus
els morts eren ja talment dins a les tombes.
S'hi apinyava la gent, pels vorejals
mirant aquells robins que cremaven
sobre llits blancs de dol i ràbia blava.
Els vels caiguts, sense cura ni seny
el dolor els esgarrapava els rostres verges,
quin clam més trist cridava la multitud!

IV Vivace (***)

Quina és aquesta ciutat arran de mar

s'esberla i es refà i esclata

en el violeta de l'aire

Torres que cauen

Tripoli, Cyrene, Ben-Ghazi

Hammamet

Bombardejats!

REFERENCIES:

(*) Ezra Pound, Canto XVII

In the suavity of the rock,
 cliff green-gray in the far,
In the near, the gate-cliffs of amber,
And the wave
 green clear, and blue clear,
No gull-cry, no sound of porpoise,
Sand as of malachite, and no cold there,
 The light not of the sun.

(**) Ibn al-Labbana (Dénia, al-Andalus al-Xarquia, mort al 1113)

Extret i adaptat de:

"Lament per l'enderrocament dels Abbadís i descripció de l'embarcament
d'al-Mutàmíd al port de Triana cap a l'exili d'Agmat"

(***) T.S. Eliot, Waste Land

What is the city near the sea
Cracks and reforms and burst in violet air
Falling towers
Tripoli, Cyrene, Ben-Ghazi
Hammamet

Bombed!

MANIFEST TERRORISTA (*)

Feu poemes com de quitrà:

enganxosos, espessos, negres.

- No deixeu que la vostra obra es torni un "producte".
- No vengueu les vostre obres
Regaleu-les.
- No envaseu l'obra d'art, no la poseu en mans del marxant.
No exposeu a les galeries comercials.
- Procureu que l'obra sigui insuportable a qualsevol menjador dels qui estan disposats a pagar-la.
- Fugiu de l'especulació. Feu obres que no tinguin cap valor,
que amb el temps es devaluin.
- Denuncieu els "sponsors" de les arts,
tornarem a obrir les txeques per ells.
- Que la vostra obra sigui com 1 quilo de Goma 2. Que esclati a la vitrina del col.leccionista, o a la seva caixa de cabals,
que li destrueixi la col.lecció.

(*) Adaptat d'un pasquí enganxat a la Sorbonne per "L'Internationale Situationniste" el Maig del 68.

#1-1-88

25-9-91

PAISATGE AMB VAGA GENERAL

A partir d'un tema de Joan Brossa

La Diagonal deserta,
davant Catalunya Radio una furgoneta de Mossos d'Esquadra,
malcarats,
ulls de suspicàcia.

A Muntaner, per terra, l'enorme cartell

ATURADA

GENERAL

DE 24 HORES

que m'enduc:

Balmes avall l'enganxina

"¡Párales los pies!".

Poc més enllà

un turisme gris i uns

individus sospitosos al voltant:

matrícula CPN

Venen molts joves,

molts obrers,

molts obrers joves;

i molts són dones.

Molts joves,

molts obrers,

molts obrers joves,

venen de les barriades.

I persones madures

- vells sindicalistes -

amb ferides i cicatrius de lluites passades,

contra la dictadura.

Furgonetes de "grisos" abandonen la Gran Via:
s'amaguen.

- Fixa't quantes banderes Roges!
- Mira! els M-Ls: morat, groc, roig; quina bandera Republicana més llampant!
- Oh, les banderes Anarquistes, roges i negres. Quin esclat de potència!
- I els "Troskos"! Com s'enlairen els seus crits:
"Resistir, avançar, destruir el capital"

S'ha afegit molta gent;
ja no es veuen els de la FAI,
al darrera.

Un helicòpter de la policia passa i repassa.
Una banderola: **"EL PEJ para el principito"**.
Al City Bank hi ha un forat per esquirols.

Delegació del govern, Mallorca - Llúria;
el carrer no és prou ample.
Els manifestants a frec dels "antidisturbios",
crits:

"Más empleo y menos mamoneo"
tà ta tàta tatàta tàta tàta

Hi ha tensió a l'aire.
A dins,
al vestíbul mig il.luminat,
unes figures,
com ombres,
es mouen...

ETOILE

M

RER

Escales

Tapis roulant:

"Prière de tenir la main glissante".

Direction BOISSY SAINT LEGER - SAINT GERMAIN EN LAIE

Cova blava sota l'asfalt,
mina de no res,
llum que explota i rebot pel murs,
groc-brut i blau-tètric;
un home, un home, una dona
una dona, un home,
un noi, una noia
no parlen
ningú
nomès el fil musical:

"Avec leur âme vernie de noir
ils avancent dans le couloir".

Cara rosa-glà,
ulls creuats de sang,
més testicles que cervell.

- Heeu..., papiers.
-
- didonc, ça vient de Barcelone!
- ¿...?
- (Il me les casse...)
- Tous des voleurs,
à Barcelone!
- (que pegos dice!)

- Tes jambes.
- ¡....!
- Tante Yvonne s'est fait voler le sac
à Barcelone.
- (pauv' conne...)
- Tes poches.
- Faut pus y ailler, merde!
- (descansa...)
- Tiens. La prochaine fois
ça va chier des bulles,
Hein?
- Oui, Monsieur l'agent...
(...trouduc, oui!)

- Allons cas s e r d u B e u r ,
D é d é

2-10-91

NOCTURNO PARA TECLADO

*"Trapezis del matí: cordes fulgents,
anelles invisibles."*

(Joan Vinyoli, REALITATS)

También como el poeta hago de nada, solo con palabras, este rellano provisional, allí donde se acaba la escalera y se abre el abismo - Y como él me lanzo en trapezios fulgentes a trazar criptográficos arabescos en el aire de cristal. Sobrevuelo vertiginosamente los agudos hitos que, níveos, perforan el fondo oscuro. En cada uno de ellos se despliega, brillante, una palabra: Dido, Circe, Helena, Nerea... Apenas tengo tiempo de anotarlas, que ya se consumen en su fulgor dejando solo unos anillos de humo, como los desprende la pipa cargada de las hierbas del sueño.

El oasis - o su espejismo - aparece más allá del transparente silencio. En sus orillas, que el caminante muerto de sed siempre ha anhelado hollar, todo aparece claro y nuestras palabras conforman la realidad: los ojos vuelven a ser perlas y los huesos de coral.

Pájaros exóticos de gruesos picos y plumajes multicolores inician sus vuelos rasantes desprendiéndose de las cimas de los árboles que circundan el agua. Son los míticos tucanes, que en sus silenciosas pasadas hacen que el aire se vuelva mullido y reseco, a punto de encenderse al contacto con una palabra punzante.

El trapecio se eleva más y más entre columnas de nieve y ébano, aspirado hacia la esfera que me recubre iluminada por los surcos de las estrellas fugaces. Las cuerdas se ponen tersas, relucen con reflejos metálicos endurecidas por la tensión del impulso: ¡Súbitamente cruzo el umbral de la ALUCINACION PARCIAL!

Fuera el campo es árido y enjuto, el polvo se ha depositado en los ásperos matorrales y reviste de gris las miserables plantas de tomillo que medran al lado del camino. Sin embargo a medida que avanzamos el paisaje se transforma: los pedregales se cubren de hierba formando prados verdeantes, las zarzas se vuelven laureles, oscuros abetos pueblan las laderas de los montes, y muy pronto centenares de margaritas adornan los prados. En roscas de cristal, como una serpiente breve, las claras aguas se deslizan desde la vaguada hasta nuestros pies. Nos sumergimos hasta que las aguas nos cubren y perdemos pie; respiramos con las branquias que hemos conservado de nuestra época fetal. Y así, buzos de este río irreal, explorando entre dos aguas, nos dejamos llevar hacia algún mar remoto.

Ahora ya es de noche. Estamos suspendidos sobre un tapiz bordado de mil puntos incandescentes, sorbiendo con deleite el vaso de los sueños. Solo a nuestra altura la torre de las horas muestra su esfera fosforescente; las agujas llegan a un ángulo imposible, determinado según doctrinas esotéricas para indicar una hora fuera del tiempo.

Acaece raramente que las palabras hinchadas con nuevas emociones floten como burbujas y reflejen en su irisada transparencia imágenes esenciales, más allá de su significado escueto; entonces el entendimiento irradia un halo que se absorbe a través de la piel, como un ungüento. Al contrario, mucho más a menudo, el viento despiadado de la rutina hace estallar la burbuja en un rocío de gotas que se difuminan arrastrando consigo su mundo de imágenes ultrarreales: El trapecio se desploma, las agujas de la torre tornan a marcar el tiempo actual, el tapiz de luces es otra vez la ciudad - con sus chirridos y sus vahos nauseabundos; en el río ya no somos peces, y nos ahogamos si no salimos a la superficie. El vaso de los sueños contiene un líquido gaseoso producido en plantas industriales. El espejismo se desvanece...

¿Se acaba el efecto?

¿Es el fin de la alucinación?

8-10-91

TMB 605

(A la parada final del 605, una colla de veïns van tirar per terra i van colpejar a puntades de peu un jove passatger que van tractar de drogadicta)

Es tanca la porta:
fosc, fosc,
fosc i nit.
Nit blava nit, nit negra,
nit sense lluna
(llun.na na, llun.na na)
llum,
més llum, llum lluny
raig
sol, sol lluent llampant
sol,
punxada:
llum-sol a la sang,
foc-calor circulant;
sol de nit blau-roig,
blau-sang, roig-ull.

Flama,
taca de foc:
ocell abrusat -
cendra de cel.luloide.

La pantalla-llençol
ara ja blanc-res.

LÍNIES GENERALS

(Composició en roig i blau)

Es preveu un debat intens en el XXVIII congrés

PCUS, capitalisme, fràgil, comunista
pluralitat, liquidar, pluripartidisme
desequilibri, agreujament, buròcrata.

El 'set grans' ajudaran a l'URSS en la seva reforma econòmica

Debat, aplicar, utopia, reformar, dictadura
partit únic, eleccions lliures, drets humans
marxisme, perestroika, col·lectivisme, glasnost.

Gorbatxov vol impulsar les privatitzacions

Democràcia, FMI, crèdits, dificultats
economia de mercat, inflació, fam, por
conseqüències catastròfiques, propietat
empresari, desintegració, banca, peles.

L'URSS accepta un pla d'estabilització 'l'latino-americanà'

Impopular, privatitzar, producció
conservador, atur, fred, magatzems

PIB

TV

VISA, reforma econòmica, pornografia
articles de consum, nivell de vida.

Cuba tindrà molts problemes per proveir-se de petroli

Soviet Suprem

Superpotència, Ordre Nou

KGB, CIA, explotació, 3er món, petroli

matèries primes, controlar, invertir, sotmetre

bloqueig, hegemonia, comerç.

UN SOMNI

Tot d'una en aquell barri antic.

El lloc

no podia ser lluny, l'indret era familiar, i vès, dubtaba. Tdx, havia fet marrada; res... cal continuar. Merda! una altra marrada. I ara un camí que puja un turonet desconegut.

Creuar

dos files de misereres barraques habitades per gent inquietant: Quinquis!

Corre noi! no t'aturis.

Por,

mirar de passar desapercebut, altrament atacaran, matxacat!

Si, por,

i incapaç de trobar el lloc. S'esvaneix, l'ànim es marceix i la seva imatge es fa borrosa.

Ara,

sols sortir del perill compte. En el collet, la contrada és lliure d'homes però sobtadament fosca,

una nit inesperada.

Fanals públics en un paratge solitari a les afores de la vila. El terra és roig, fang roig tot

al llarg del vial. Un peu i un
altre xipollant en el fang.
Ah! que difícil arribar al
següent fanal. Un nou
fracàs. Un altre "rendez-vous
manqué" amb MB. Ja només
resta arossegar-se en el fang.
Aiguamolls, soterranis,
ella, sempre.

Josep CAROL i PÉREZ
MESTRE

Josep CAR L i PÉREZ
MESTRE

Josep CAR L i PÉRE
MESTRE

Jose CAR i PÉRE
MESTRE

Jose CAR i ÉR
MESTRE

Jos C R i ÉR
MESTRE

J s R i É
MESTRE

J s
MESTRE

MESTRE